

ทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตหนองจอก
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

DIGITAL SKILLS OF SECONDARY SCHOOL ADMINISTRATORS
IN NONG CHOK DISTRICT, UNDER THE SECONDARY EDUCATIONAL
SERVICE AREA OFFICE BANGKOK 2

ฐิติรัตน์ เทียงตรง¹, วิภาวรรณ สุขสถิตย์²

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ^{1,2}

Thitirat Thiangtrong¹, Wipawan Suksathid²

Program in Education Administration, Bangkok Suvarnabhumi University, Thailand^{1,2}

Corresponding Author E-mail : 66130290105@bsu.ac.th¹, graduate@bsu.ac.th²

(Received : December 21, 2025; Edit : January 4, 2026; accepted : January 5, 2026)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร 2) เปรียบเทียบทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตหนองจอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 จำแนกตามระดับการศึกษา วิชยฐานะ อายุ และประสบการณ์ในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตหนองจอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ในปีการศึกษา 2567 ได้มาจากการกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากตารางเครซี่และมอร์แกน จำนวน 171 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ โดยเทียบสัดส่วนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด จากนั้นใช้การสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับอยู่ที่ระดับ .97 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติอ้างอิง ได้แก่ การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า 1. ทักษะดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตหนองจอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$, S.D.= .69) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการสื่อสารและการทำงานร่วมกันมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.11$, S.D.= .74) และด้านความปลอดภัยและจริยธรรมดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.81$, S.D.= .80) 2. การเปรียบเทียบทักษะดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตหนองจอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 จำแนกความคิดเห็นของครูตามระดับการศึกษา อายุ และประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อจำแนกความคิดเห็นของครูตามวิชยฐานะ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ทักษะดิจิทัล, ผู้บริหาร, โรงเรียนมัธยมศึกษา

Abstract

This research aimed 1) to study the digital skills of administrators, and 2) to compare these digital skills when classified by educational qualification, academic rank, age, and work experience. The study's sample comprised 171 teachers from secondary schools in Nong Chok District, under the Secondary Educational Service Area Office Bangkok 2, during the 2024 academic year. The sample size was determined using the Krejcie and Morgan table. A stratified random sampling technique, proportional to the population, was employed, followed by simple random sampling. The research instrument was a 5-level Likert scale questionnaire with a total reliability coefficient of .97. The data were analyzed using descriptive statistics, including frequency, percentage, mean, and standard deviation and inferential statistics, including t-test and one-way analysis of variance (ANOVA). The results were as follows 1. The overall digital skills of secondary school administrators in Nong Chok District, under the Secondary Educational Service Area Office Bangkok 2, were rated at a high level ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = .69). When considered by dimension, Communication and Collaboration had the highest mean score ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = .74), while Digital Safety and Ethics had the lowest mean score ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = .80). 2. The comparison of digital skills of secondary school administrators in Nong Chok District, under the Secondary Educational Service Area Office Bangkok 2, classified by teachers' opinions according to educational qualification, age, and work experience showed no statistically significant differences. when classified by academic rank, showed a statistically significant difference at the .05 level.

Keywords : Digital Skills, School Administrators, Secondary School

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

องค์กรด้านการศึกษาที่มีวัตถุประสงค์ชัดเจนในการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ ในการพัฒนาผู้เรียนให้สามารถร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม เพื่อเป้าหมายของการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน (สำนักงานเลขาธิการการศึกษา, 2561 : 1-2) ครูเป็นบุคลากรสำคัญในการพัฒนาและขับเคลื่อนระบบการศึกษา จึงต้องปรับบทบาท จากผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกการเรียนรู้ พัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะโดยเน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและสื่อการเรียนรู้ สมัยใหม่ (ราณี จินสุทธิ์ และหทัยภัทร จินสุทธิ์, 2564 : 21) การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรอบรู้ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีจึงถูกกำหนดไว้เป็นมาตรฐานวิชาชีพตามข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. 2556 (2556) เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพ และการทำงานมีความทันสมัยสอดคล้องกับนโยบายระบบการประเมินตำแหน่งและวิทยฐานะของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (Digital Performance Appraisal : DPA) ที่ช่วยให้ครูใช้นวัตกรรมและระบบเทคโนโลยีดิจิทัล มาใช้ในวางแผนการทำงาน และจัดทำข้อมูลการเรียนการสอนได้คล่องตัวขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากร, 2564 : 6-7) การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล จึงเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ที่จะต้องเป็นผู้ที่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี นวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อนำพาสถานศึกษาให้ก้าวเดินไปพร้อมกับความเปลี่ยนแปลง (ทินกร เผ่ากันทะ และกันยารัตน์ เมธีวีรวงศ์, 2565 : 37) สอดคล้องกับ สุกัญญา แซ่มซ้อย (2562 : 65) ที่ได้กล่าวถึง ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องเข้าใจบริบทสถานศึกษา โดยเฉพาะการนำเทคโนโลยีเข้ามาบริหารจัดการการศึกษาสร้างองค์กรแห่ง นวัตกรรม และพัฒนาตนเองให้มีประสิทธิภาพการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัล

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตระหนักถึงความสำคัญในด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล จึงได้กำหนด แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน (พ.ศ. 2566-2570) (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2566 : 14) ด้านการส่งเสริมการนำ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบดิจิทัล (Digital Live & Learning) สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัชฌิมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 (2566 : 9) มีเขตพื้นที่บริการจำนวน 27 เขต ซึ่งแต่ละเขตมีสถานศึกษาที่มีความ พริ้วพร้อมและความต้องการด้านเทคโนโลยีดิจิทัลต่างกันตามบริบทของสภาพแวดล้อม ในบทบาทขององค์กรที่มีภารกิจส่งเสริม สนับสนุน และบริหารจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง จึงต้องอาศัยข้อมูลการวิจัยด้านทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร ครู และบุคลากร ทางการศึกษาในแต่ละพื้นที่ที่ครอบคลุมถึงระดับการศึกษา วิทยฐานะ อายุ และประสบการณ์ในการทำงาน มาใช้ในการจัดเตรียม ความพร้อมพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล สนับสนุนอุปกรณ์การสอน และพัฒนาทักษะแก่บุคลากร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การพัฒนาผู้บริหาร สถานศึกษาให้เป็นผู้ที่มีทักษะด้านดิจิทัลในสถานศึกษา เขตหนองจอก ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของกรุงเทพมหานคร มีเนื้อ ที่ประมาณ 236.261 ตารางกิโลเมตร ผังเมืองโดยรวมเป็นพื้นที่สีเขียว ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีชุมชนมาก ที่สุดในพื้นที่ กรุงเทพมหานคร และมีแนวโน้มที่จะมีจำนวนประชากรเพิ่มอย่างต่อเนื่อง ในด้านการศึกษา เขตหนองจอกมีโรงเรียนในพื้นที่เปิดครบทุกระดับชั้น แต่เนื่องด้วยอุปสรรคด้านกายภาพเกี่ยวกับพื้นที่ที่กว้างขวาง และโครงสร้าง พื้นฐานที่อาจยังไม่ทั่วถึง จึงส่งผลต่อการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในเขตหนองจอก ทั้งข้อจำกัดด้านพื้นที่ทางไกล สภาพภูมิประเทศเป็น คลองและพื้นที่เกษตรทำให้การวางสายเคเบิล และเสาสัญญาณมีค่าใช้จ่ายสูง สภาพถนนที่ยากต่อการติดตั้งอุปกรณ์ดิจิทัลและการ บำรุงรักษาอุปกรณ์ โรงเรียนในเขตหนองจอกหลายแห่งยังคงเผชิญกับข้อจำกัดนี้ ทำให้ความเหลื่อมล้ำทางเทคโนโลยี (Digital divide) ทั้งกับครูและตัวนักเรียนเอง กลายเป็นอุปสรรคสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพการเรียนการสอน (สำนักงานเขตหนองจอก, 2568 : 2 - 7) ผู้บริหารเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ วิธีการ กระบวนต่าง ๆ ในองค์กรให้เอื้อต่อการสร้างองค์กรแห่ง การเรียนรู้ จึงจำเป็นต้องสั่งสมความรู้ เทคนิค และผลงานความรู้เข้ากับเทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อช่วยให้โรงเรียนเติบโตอย่างยั่งยืน (สราวุธ ปัตตังพานัง และคณะ, 2568 : 29) สอดคล้องกับแนวคิดของ บุญชู ใจใส (2564 : 5) ได้กล่าวถึง การบริหารโรงเรียนในยุคดิจิทัลให้ ก้าวสู่ความเป็นเลิศต้องประกอบไปด้วย การพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีคุณภาพสูง พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ ส่งเสริม ผู้บริหารสถานศึกษาในทิศทางการพัฒนาไป

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตหนอง จอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัชฌิมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 เพื่อจะได้นำผลการศึกษา ไปใช้เป็นข้อมูล หรือแนวทางในการพัฒนาทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อการบริหารที่ดี มีการปฏิบัติอย่างจริงจัง อาจเป็น แนวทางหนึ่งที่จะช่วยส่งผลต่อการพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตหนองจอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัชฌิมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 ให้เป็นองค์กรดิจิทัลที่มีความทันสมัย มีความเจริญก้าวหน้าทันเทคโนโลยีดิจิทัล รองรับการเปลี่ยนแปลงที่ เกิดขึ้นต่อสถานการณ์ปัจจุบันและอนาคต เป็นที่ยอมรับของสังคมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตหนองจอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตหนองจอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 จำแนกตามสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ระดับการศึกษา วิทยฐานะ อายุ และประสบการณ์ในการทำงาน

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตหนองจอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ผู้วิจัยได้สังเคราะห์แนวคิดกึ่งองค์ประกอบของทักษะดิจิทัลของผู้บริหารจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้ผลการสังเคราะห์แสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การสังเคราะห์องค์ประกอบทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร

องค์ประกอบทักษะดิจิทัล ของผู้บริหาร	Anusca Ferrari (2012 : 43-44)	Allan Martin (2015 : 249-267)	Riina Vourikari (2016 : 8-9)	สัญญา พันพิลา (2562 : 6)	กิตติพงศ์ สมชอบ (2563 : 6)	ชบา โพธิ์มณี (2563 : 7)	เอกรัตน์ เชื้อวงศ์ (2564 : 890)	สุนันทา กุศลประเสริฐ (2565 : 5-6)	อรรรณ กั้นละนนท์ (2565 : 34-35)	กาญจนา นามวงศ์ (2566 : 11)	ความถี่	ร้อยละ
1. ภาวะผู้นำและการบริหารสถานศึกษา ในยุคดิจิทัล		✓	✓				✓	✓	✓	✓	6	60.00*
2. การรับรู้ดิจิทัลและสารสนเทศ	✓		✓		✓	✓		✓	✓		6	60.00*
3. การสื่อสารและการทำงานร่วมกัน	✓		✓			✓	✓	✓	✓		6	60.00*
4. การสร้างนวัตกรรมและดิจิทัล ในสถานศึกษา	✓		✓	✓				✓		✓	5	50.00
5. ความปลอดภัยและจริยธรรมดิจิทัล	✓		✓	✓				✓	✓	✓	6	60.00*
6. การคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาดิจิทัล	✓		✓					✓	✓		4	40.00

จากตารางที่ 1 ผลการสังเคราะห์ทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตหนองจอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 พบว่า มีทักษะดิจิทัลที่เป็นเชิงทฤษฎี จำนวน 6 ด้าน ผู้วิจัยได้พิจารณาองค์ประกอบที่มีค่าสูงสุดตั้งแต่ร้อยละ 60 เพื่อคัดสรรเป็นทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตหนองจอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 เพื่อการวิจัยในครั้งนี้ได้จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านภาวะผู้นำและการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล 2) ด้านการรับรู้ดิจิทัลและสารสนเทศ 3) ด้านการสื่อสารและการทำงานร่วมกัน และ 4) ด้านความปลอดภัยและจริยธรรมดิจิทัล และสรุปเป็นกรอบแนวคิดทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา เขตหนองจอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ดังภาพที่ 1

ตัวแปรต้น (Independent Variable)

สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
5) ระดับการศึกษา
(1) ปริญญาตรี
(2) สูงกว่าปริญญาตรี
6) วิทย์ฐานะ
(1) ไม่มีวิทย์ฐานะ
(2) มีวิทย์ฐานะ
7) อายุ
(1) ไม่เกิน 30 ปี
(2) 30-40 ปี
(3) 40 ปีขึ้นไป
8) ประสบการณ์ในการทำงาน
(1) ไม่เกิน 10 ปี
(2) 10-20 ปี
(3) 20 ปีขึ้นไป

ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

ทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร
1) ด้านภาวะผู้นำและการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล
2) ด้านการรับรู้ดิจิทัลและสารสนเทศ
3) ด้านการสื่อสารและการทำงานร่วมกัน
4) ด้านความปลอดภัยและจริยธรรมดิจิทัล

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อทักษะดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตหนองจอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 แตกต่างกัน
2. ครูที่มีวิทย์ฐานะต่างกันมีความคิดเห็นต่อทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตหนองจอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 แตกต่างกัน
3. ครูที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตหนองจอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 แตกต่างกัน
4. ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตหนองจอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตหนองจอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ปีการศึกษา 2567 จากสถานศึกษา 3 แห่ง จำนวน 308 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตหนองจอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ปีการศึกษา 2567 ได้มาจากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างด้วยตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (1970 : 608) ได้กลุ่มตัวอย่าง 171 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) จากประชากรและกลุ่มตัวอย่าง โดยเทียบสัดส่วน จากนั้นใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

โรงเรียนมัธยมศึกษาเขตหนองจอก	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
มัธยมวัดหนองจอก	136	76
เตรียมอุดมศึกษาสุวินทวงศ์	87	48
บดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๔	85	47
รวม	308	171

ตัวแปร

1. ตัวแปรต้น (Independent Variables) คือ สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย 1) ระดับการศึกษา แบ่งออกเป็น ระดับปริญญาตรี และระดับสูงกว่าปริญญาตรี 2) วิทยฐานะ แบ่งออกเป็น ไม่มีวิทยฐานะ และมีวิทยฐานะ 3) อายุ แบ่งออกเป็น ไม่เกิน 30 ปี, 30 - 40 ปี และ 40 ปี ขึ้นไป 4) ประสบการณ์ในการทำงาน แบ่งออกเป็น ไม่เกิน 10 ปี, 10 - 20 ปี และ 20 ปีขึ้นไป

2. ตัวแปรตาม คือ ทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตหนองจอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านภาวะผู้นำและการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล 2) ด้านการรับรู้ดิจิทัลและสารสนเทศ 3) ด้านการสื่อสารและการทำงานร่วมกัน และ 4) ด้านความปลอดภัยและจริยธรรมดิจิทัล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้วิจัยสร้าง และพัฒนาขึ้นจากการค้นคว้า เอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำการศึกษา โดยใช้กรอบแนวคิดทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร ซึ่งกำหนดข้อคำถามได้ครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์ แบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ได้แก่ ระดับการศึกษา วิทยฐานะ อายุ และประสบการณ์ในการทำงาน ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีข้อคำถาม 40 ข้อ โดยมีเกณฑ์การประเมินการวัดระดับทักษะดิจิทัลของผู้บริหารอยู่ในช่วง 1 ถึง 5 ระดับ ตามมาตราวัดตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert) มีความหมาย ดังนี้

- 5 หมายถึง ทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตหนองจอก อยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตหนองจอก อยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง ทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตหนองจอก อยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตหนองจอก อยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตหนองจอก อยู่ในระดับน้อยที่สุด

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามทักษะดิจิทัลของผู้บริหารโดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารแนวคิด และทฤษฎีต่าง ๆ ตามที่กำหนดในกรอบและแนวคิดในการวิจัยเกี่ยวกับทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร นำมาสร้างและพัฒนาขึ้นเป็นแบบสอบถามแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์
2. ร่างแบบสอบถามทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร นำแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของประเด็นคำถาม โครงสร้างของเนื้อหา และทำการปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์
3. นำแบบสอบถามที่ผ่านการแก้ไขปรับปรุงแล้ว นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ความถูกต้องของรูปแบบ (Format) ความถูกต้องของภาษา (Wording) และประเมินความสอดคล้องของคำถามกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา ข้อคำถามที่มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.50-1.00 ถือว่าผ่านเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560 : 70-71) ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่ามีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.66-1.00 ถือว่าผ่านเกณฑ์
4. นำแบบสอบถามที่ได้มาปรับปรุงและแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Try Out) กับครูที่มีในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ตามวิธีการ Cronbach (1990 : 202-204) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .97
5. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงให้เป็นฉบับสมบูรณ์ไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 171 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยติดต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ เพื่อออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือเพื่อการวิจัย และหนังสือส่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 เพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากครู

2. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บและรวบรวมข้อมูล ส่งถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ผ่านระบบสำนักงานอิเล็กทรอนิกส์ (My Office)

3. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม ตรวจสอบจากข้อมูลการตอบกลับแบบสอบถามแบบออนไลน์ ได้รับการตอบกลับคืนจำนวน 171 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลสำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าสถิติต่างๆ ด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลสำเร็จรูปตามขั้นตอน ดังนี้

1. นำคะแนนที่ได้จัดพิมพ์ลงเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อเตรียมการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

2. วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการคำนวณแจกแจง ค่าความถี่ (Frequency) และหาร้อยละ (Percentage) เพื่อจำแนกตาม ระดับการศึกษา วิทยฐานะ อายุ และประสบการณ์ในการทำงาน

3. วิเคราะห์หัทษะดิจิทัลของผู้บริหารโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จำแนกตาม องค์ประกอบ เกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ย พิจารณาและใช้หลักเกณฑ์ของช่วงระดับคะแนน ตามแนวคิดของบุญชม ศรีสะอาด (2560 : 121) ซึ่งแบ่งคะแนนออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

1.00-1.50 หมายถึง ทักษะดิจิทัลของผู้บริหารอยู่ในระดับน้อยที่สุด

1.51-2.50 หมายถึง ทักษะดิจิทัลของผู้บริหารอยู่ในระดับน้อย

2.51-3.50 หมายถึง ทักษะดิจิทัลของผู้บริหารอยู่ในระดับปานกลาง

3.51-4.50 หมายถึง ทักษะดิจิทัลของผู้บริหารอยู่ในระดับมาก

4.51-5.00 หมายถึง ทักษะดิจิทัลของผู้บริหารอยู่ในระดับมากที่สุด

4. วิเคราะห์และเปรียบเทียบหัทษะดิจิทัลของผู้บริหาร โดยจำแนกตามระดับการศึกษา วิทยฐานะ อายุ และประสบการณ์ในการทำงาน โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis - of Variance) เมื่อพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติใช้การทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

ผลการวิจัย

การศึกษาหัทษะดิจิทัลของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตหนองจอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 3 ข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

n = 171

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1. ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	116	67.84
สูงกว่าปริญญาตรี	55	32.16
2. วิทยฐานะ		
ไม่มีวิทยฐานะ	87	50.88
มีวิทยฐานะ	84	49.12
3. อายุ		
ไม่เกิน 30 ปี	68	39.77
30-40 ปี	87	50.88
40 ปีขึ้นไป	16	9.35
4. ประสบการณ์ในการทำงาน		

ไม่เกิน 10 ปี	104	60.82
10-20 ปี	60	35.09
20 ปีขึ้นไป	7	4.09

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 171 คน แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกได้ดังนี้ จำแนกตามระดับการศึกษาได้แก่ ปริญญาตรี จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 67.84 สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 32.16 จำแนกตามวิทยฐานะได้แก่ ไม่มีวิทยฐานะ จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 50.88 มีวิทยฐานะ จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 49.12 จำแนกตามอายุส่วนใหญ่ได้แก่ 30-40 ปี จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 50.88 รองลงมาได้แก่ ไม่เกิน 30 ปี จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 39.77 ลำดับสุดท้ายได้แก่ 40 ปีขึ้นไป จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 9.35 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานส่วนใหญ่ได้แก่ ไม่เกิน 10 ปี จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 60.82 รองลงมาได้แก่ 10-20 ปี จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 35.09 และลำดับสุดท้ายได้แก่ 20 ปีขึ้นไปจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.09

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตหนองจอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

ตารางที่ 4 ลำดับของค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตหนองจอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยรวมและรายด้าน

n = 171				
ทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. ด้านการสื่อสารและการทำงานร่วมกัน	4.11	.74	มาก	1
2. ด้านภาวะผู้นำและการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล	3.89	.69	มาก	2
3. ด้านการรับรู้ดิจิทัลและสารสนเทศ	3.86	.75	มาก	3
4. ด้านความปลอดภัยและจริยธรรมดิจิทัล	3.81	.80	มาก	4
รวม	3.92	.69	มาก	

จากตารางที่ 4 พบว่า ทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตหนองจอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.92 , S.D. = .69)

ตอนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตหนองจอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 จำแนกตามระดับการศึกษา วิทยฐานะ อายุ และประสบการณ์ในการทำงาน

ตารางที่ 5 ค่าสถิติของทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตหนองจอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 จำแนกตามระดับการศึกษา วิทยฐานะ อายุ และประสบการณ์ในการทำงาน

ทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร	n = 171							
	ระดับการศึกษา		วิทยฐานะ		อายุ		ประสบการณ์ในการทำงาน	
	T	P	T	P	F	P	F	P
1. ด้านภาวะผู้นำและการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล	.065	.948	1.635	.104	.009	.991	.368	.693
2. ด้านการรับรู้ดิจิทัลและสารสนเทศ	-.094	.925	2.524	.013*	.668	.514	.717	.489
3. ด้านการสื่อสารและการทำงานร่วมกัน	-.904	.367	.812	.418	.092	.912	.200	.819
4. ด้านความปลอดภัยและจริยธรรมดิจิทัล	-.103	.918	2.258	.025*	.303	.739	1.439	.240
รวมเฉลี่ย	-.283	.778	1.975	.050*	.158	.854	.665	.516

* P<.05

จากตารางที่ 5 พบว่า เมื่อพิจารณาทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตหนองจอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยรวมและรายด้านตามความคิดเห็นของครูที่มีระดับการศึกษา อายุ และประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน พบว่า ครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตหนองจอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ตามความคิดเห็นของครูที่มีวิทยฐานะแตกต่างกัน พบว่า ครูมีความคิดเห็นโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้น

ด้านภาวะผู้นำและการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล และด้านการสื่อสารและการทำงานร่วมกัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแต่ละตัวแปรได้ ดังนี้

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร จำแนกตามระดับการศึกษา

ทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร	ระดับการศึกษา (n =171)			
	ปริญญาตรี (n =116)		สูงกว่าปริญญาตรี (n =55)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. ด้านภาวะผู้นำและการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล	3.90	.71	3.90	.66
2. ด้านการรับรู้ดิจิทัลและสารสนเทศ	3.87	.79	3.88	.66
3. ด้านการสื่อสารและการทำงานร่วมกัน	4.08	.74	4.19	.75
4. ด้านความปลอดภัยและจริยธรรมดิจิทัล	3.81	.80	3.82	.81
รวม	3.91	.70	3.94	.65

จากตารางที่ 6 พบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$, S.D.= .70) ส่วนครูที่มีระดับการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$, S.D.= .65)

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร จำแนกตามวิทยฐานะ

ทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร	วิทยฐานะ (n = 171)			
	ไม่มีวิทยฐานะ (n =87)		มีวิทยฐานะ (n =84)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. ด้านภาวะผู้นำและการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล	3.98	.70	3.81	.67
2. ด้านการรับรู้ดิจิทัลและสารสนเทศ	4.00	.75	3.72	.72
3. ด้านการสื่อสารและการทำงานร่วมกัน	4.16	.68	4.06	.80
4. ด้านความปลอดภัยและจริยธรรมดิจิทัล	3.95	.82	3.68	.75
รวม	4.02	.69	3.82	.67

จากตารางที่ 7 พบว่า ครูที่ไม่มีวิทยฐานะมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$, S.D.= .69) ส่วนครูที่มีวิทยฐานะมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$, S.D.= .67)

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร จำแนกตามอายุ

ทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร	อายุ (n = 171)					
	ไม่เกิน 30 ปี (n = 68)		30-40 ปี (n = 87)		40 ปีขึ้นไป (n = 16)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. ด้านภาวะผู้นำและการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล	3.90	.72	3.90	.66	3.88	.79
2. ด้านการรับรู้ดิจิทัลและสารสนเทศ	3.90	.75	3.81	.72	4.02	.88
3. ด้านการสื่อสารและการทำงานร่วมกัน	4.14	.69	4.09	.75	4.13	.92
4. ด้านความปลอดภัยและจริยธรรมดิจิทัล	3.80	.81	3.80	.79	3.97	.84
รวม	3.94	.70	3.90	.66	4.00	.82

จากตารางที่ 8 พบว่า พบว่า ครูที่อายุไม่เกิน 30 ปี มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$, S.D.= .70) ส่วนครูที่มีอายุ 30-40 ปี มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$, S.D.= .66) และครูที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D.= .82)

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร	ประสบการณ์ในการทำงาน (n = 171)					
	ไม่เกิน 10 ปี (n = 104)		10-20 ปี (n = 60)		20 ปีขึ้นไป (n = 7)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. ด้านภาวะผู้นำและการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล	3.93	.71	3.86	.67	3.74	.65
2. ด้านการรับรู้ดิจิทัลและสารสนเทศ	3.92	.75	3.77	.75	3.90	.81
3. ด้านการสื่อสารและการทำงานร่วมกัน	4.14	.72	4.06	.78	4.10	.79
4. ด้านความปลอดภัยและจริยธรรมดิจิทัล	3.90	.81	3.68	.79	3.80	.65
รวม	3.97	.69	3.84	.69	3.89	.66

จากตารางที่ 9 พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานไม่เกิน 10 ปี มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$, S.D.= .69) ส่วนครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 10-20 ปี มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$, S.D.= .69) และครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 20 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$, S.D.= .66)

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาเรื่องทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร ผู้วิจัยขอเสนอประเด็นการวิจัย ดังนี้

1. การวิเคราะห์ทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตหนองจอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ผลการศึกษาพบว่า ทักษะดิจิทัลของผู้บริหารโดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถที่จำเป็นในการจัดการข้อมูลออนไลน์ ครอบคลุมถึงการใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ มีการจัดการการทำงานร่วมกัน และจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบเกิดการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ เจนจบ สุขแสงประสิทธิ์ และคณะ (2565 : 8) ได้กล่าวว่า ทักษะดิจิทัล เป็นความสามารถในการเข้าถึง ประเมิน การจัดการ ใช้สารสนเทศอย่าง มีวิจารณญาณ เพื่อสร้างสารสนเทศสื่อสารไปยังกลุ่มชุมชนอย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงกฎหมายลิขสิทธิ์ ประเภทที่คุ้มครอง สารสนเทศนั้นเอาไว้ สอดคล้องกับ กาญจนา นามวงศ์ (2566 : 7) ได้ศึกษาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพการบริหารงานโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ พบว่า ทักษะ ของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลโดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิติ ญาณะ และคณะ (2566 : 33) ได้ ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า สมรรถนะของ ผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลโดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตหนองจอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 จำแนกตามระดับการศึกษา วิทยฐานะ อายุ และประสบการณ์ในการทำงาน

1) ทักษะดิจิทัลของผู้บริหารจำแนกตามระดับการศึกษาโดยรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้บริหารสถานศึกษามีการแสดงออกทางทักษะดิจิทัลแก่ครูทุกคนอย่างเท่าเทียม ไม่แบ่งแยกตามระดับการศึกษา มีการพัฒนาการรับรู้ การทำงานร่วมกันด้านดิจิทัลในระดับที่ชัดเจนระหว่างครูและผู้บริหารสถานศึกษา ทำให้มุมมองเกี่ยวกับทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสอดคล้องกัน สอดคล้องกับ ณัฐกฤตา กันทาใจ (2565 : 86) ได้ ศึกษาการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอกพาน จังหวัดเชียงราย พบว่า การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารจำแนกตามระดับการศึกษา โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และ สอดคล้องกับจินตนา สวยขุนทด และพจน์ เจริญสันเทียะ (2567 : 119) ได้ศึกษาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครราชสีมา พบว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารจำแนกตามระดับการศึกษา โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2) ทักษะดิจิทัลของผู้บริหารจำแนกตามวิทยฐานะโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากครูที่ไม่มีวิทยฐานะ มักเป็นกลุ่มครูรุ่นใหม่ เมื่อผู้บริหารแสดงออกถึงความสามารถในการใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่ออำนวยความสะดวกในการทำงานได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ครูที่ไม่มีวิทยฐานะจึงรับรู้ว่ามีทักษะดิจิทัลของผู้บริหารอยู่ในระดับที่สูงและเพียงพอ ในกลุ่มครูที่มีวิทยฐานะเป็นกลุ่มครูอาวุโส ชำนาญการ หรือชำนาญการพิเศษ ซึ่งมีความคาดหวังต่อภาวะผู้นำดิจิทัลในเชิงกลยุทธ์ที่ซับซ้อนในระดับที่สามารถวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ เพื่อการตัดสินใจได้อย่างลึกซึ้ง หากผู้บริหารทำได้เพียงการใช้งานในระดับปฏิบัติการ ครูที่มีวิทยฐานะอาจมองว่าทักษะเหล่านั้นยังไม่เพียงพอ ทำให้เกิดความแตกต่าง

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (2567) กล่าวถึง ความสำคัญของทักษะดิจิทัลไว้ว่า เป็นตัวช่วยสำคัญในการปฏิบัติงาน การสื่อสาร และการทำงานร่วมกับผู้อื่นในลักษณะ “ทำน้อย ได้มาก” และช่วยสร้างคุณค่าในการดำเนินงาน สอดคล้องกับ ศรีสุดา แสงไกร และคณะ (2565 : 13-14) ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อทักษะการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตบางนา พบว่า ความคิดเห็นของครูจำแนกตามวิทยฐานะ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) ทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตหนองจอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 จำแนกตามอายุโดยรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากครูทุกช่วงวัยถูกบังคับให้ปรับตัวเข้ากับยุคดิจิทัล ปรับระบบการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ ทำให้ การสนับสนุนด้านดิจิทัลของผู้บริหารสร้างแรงจูงใจ ทศนคติต่อเทคโนโลยีและโอกาสในการเรียนรู้ให้ครูทุกวัยได้รับอย่างเท่าเทียม สอดคล้องกับ สัญญา พันพิลา (2562 : 89) ได้ศึกษาความสามารถด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ พบว่า ความสามารถด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาจำแนกตามอายุโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มี นัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับ นฤมล ปูปิตตา (2565 : 91) ได้ศึกษาการรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต 1 พบว่า การรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาจำแนกตาม อายุโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับ กฤษฎาพร ชาพิศร (2566 : 123) ได้ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชนเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารจำแนกตามอายุ โดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4) ทักษะดิจิทัลของผู้บริหารจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานโดยรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทาง สถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก การหมุนเวียนโยกย้ายหรือการบรรจุผู้บริหารสถานศึกษารุ่น ใหม่ เข้ามาดำรงตำแหน่งอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะจะมีประสบการณ์การทำงานที่โรงเรียนนั้นยาวนานเพียงใด การรับรู้ทักษะดิจิทัลของ ผู้บริหารจึงเป็นไปอย่างเท่าเทียม เป็นระบบและสม่ำเสมอต่อครูทุกคนโดยไม่แบ่งแยกว่ามีประสบการณ์ในการทำงานมากหรือน้อย สอดคล้องกับ นฤมล ปูปิตตา (2565 : 92) ได้ศึกษาการรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต 1 พบว่า การรู้ดิจิทัลของผู้บริหารจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับ จินตนา สวยขุนทด และพจน์ เจริญสันเทียะ (2567 : 119) ได้ ศึกษาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา พบว่า ภาวะผู้นำยุค ดิจิทัลของผู้บริหารจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัย พบว่าทักษะดิจิทัลของผู้บริหารด้านความปลอดภัยและจริยธรรมดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสุดท้าย ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญในเรื่อง การกำหนดนโยบายและการกำกับดูแลด้านความปลอดภัยไซเบอร์และ จริยธรรมดิจิทัล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการบริหารจัดการข้อมูลส่วนบุคคลของครูและนักเรียน สร้างแบบอย่างด้านจริยธรรมในการใช้ สื่อดิจิทัล ซึ่งจะช่วยลดความเสี่ยงจากการถูกคุกคามทางไซเบอร์และส่งเสริมให้บุคลากรทุกคนสามารถใช้เทคโนโลยีได้อย่างปลอดภัย และมีความรับผิดชอบตามกฎหมาย

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา

3) ควรมีการศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาทักษะดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- กฤษฎาพร ชาพิศร. (2566, กรกฎาคม-ธันวาคม). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชน เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร. **วารสารบริหารการศึกษา มศว**, 20(39), 115-126.
- กาญจนา นามวงศ์. (2566). ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงาน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี. **วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร**.
- กิตติพงศ์ สมชอบ. (2563). การศึกษาองค์ประกอบของการเรียนรู้ดิจิทัลสำหรับบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยขอนแก่น **วิทยาเขตหนองคาย**, ใน เอกสารการประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 21 : 700-708.
- ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. 2556 (2556, 4 ตุลาคม). **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่ม 130 ตอนพิเศษ 130 ง.หน้า 65-71.
- จินตนา สวยขุนทด และพจน์ เจริญสันเทียะ. (2567, เมษายน-มิถุนายน). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครราชสีมา. **วารสารเสียงธรรมจากมหายาน**, 10(2): 108-121.
- เจนจบ สุขแสงประสิทธิ์ และคณะ. (2565). **ทักษะดิจิทัลของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี**. รายงานการวิจัยคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ชบา โพธิ์มณี. (2563). การศึกษาเชิงประจักษ์ด้านทักษะการรู้เท่าทันนวัตกรรมดิจิทัลของข้าราชการทหารอากาศ. **วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรังสิต**.
- ณัฐกฤตา กันทาใจ. (2565). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา. การศึกษาค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยพะเยา.
- ทินกร เผ่ากันทะ และกัลยารัตน์ เมธีวีรวงศ์. (2565, เมษายน - มิถุนายน). แนวทางการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. **วารสารสมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย**, 4(2), 37-45.
- นฤมล ปูนินดา. (2565). การรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต 1. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยพะเยา.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่10. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น
- บุญชู ใจใส. (2564). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของโรงเรียนมัธยมศึกษา. **วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยคริสเตียน**.
- ราณี จินสุทธิ และหทัยภัทร จินสุทธิ (2564, พฤษภาคม - สิงหาคม). แนวทางการพัฒนาครูวิถีใหม่ฉลาดรู้เท่าทันดิจิทัล. **วารสารครูสภาวิทยากร**, 2(2), 16-31.
- ศรีสุดา แสงไกร และคณะ (2565, มิถุนายน). **ความคิดเห็นของครูที่มีต่อทักษะการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตบางนา กรุงเทพมหานคร**. *Journal of Roi Kaensam Academi*, 7(6), 1–16.
- สัณญา พันพิลา. (2562). ความสามารถด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี. การศึกษาค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2. (2566). **แผนพัฒนาทักษะดิจิทัลของครูและบุคลากรทางการศึกษา ปีงบประมาณ 2566**. กรุงเทพฯ: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2.
- สำนักงานเขตหนองจอก. **แผนปฏิบัติราชการประจำปี พ.ศ.2567**. [Online]. Available: <https://webportal.bangkok.go.th/nongchok>, [2567, พฤศจิกายน 9].
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2566). **นโยบายและแนวทางการพัฒนาทักษะดิจิทัลสำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. (2564). **คู่มือการดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินตำแหน่งและวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครู**. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. **Digital literacy**. [Online]. Available: <https://www.ops.go.th/th/119-knowledgebase/ict-knowledge/854-zxfdsdgs>, [2567, พฤศจิกายน 9].
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2561). **รายงานการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะดิจิทัลในระบบการศึกษาไทย**. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สุกัญญา แซ่ม้อย. (2562). **การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- สุนันทา กุศลประเสริฐ. (2565). การวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา
จังหวัดพิษณุโลก. การค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- อรุวรรณ กันละนนท์. (2565, กรกฎาคม - กันยายน). ทักษะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา. วารสารวิชาการสถาบัน
พัฒนาพระวิทยากร, 5(3), 27-37.
- เอกรัตน์ เชื้อวงศ์. (2564). องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาอุดรธานี เขต 4, ใน เอกสารการประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 22 :
886-893.
- Allan Martin. (2015, December). **DigEuLit: Concepts and Tools for Digital Literacy Development**. *Innovation in
Teaching and Learning in Information and Computer Sciences*, 5(4), 249-267.
- Anusca Ferrari. (2012). **Digital Competence in Practice: An Analysis of Frameworks**. Luxembourg : Publications
Office of the European Union.
- Cronbach, L. J. (1990). **Essentials of psychological testing**. 5th ed. New York : Harper Collins.
- Krejcie, R.V. and Morgan, D.W. (1970). **Determining Sample Size for Research Activities**. *Journal of Education
and Psychological Measurement*. 30(3), 607-610.
- Riina Vourikari. (2016). **DigComp 2.0: The Digital Competence Framework for Citizens**. Update Phase 1: the
Conceptual Reference Model.